

Arrest

nr. 54 787 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 2 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 oktober 2010 om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRÈRE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, dient op 6 oktober 2008 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 17 oktober 2008, 15 september 2009, 24 september 2009 en 7 december 2009 dient verzoeker hierop aanvullingen in.

Op 28 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Verzoeker dient bij de

Raad voor Vreemdelingen een beroep in tegen deze beslissing, dat gekend is onder het rolnummer 61 587.

Op 29 oktober 2010 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

"(...)

Reden van de beslissing ;

♦ Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste binnenkomstdocumenten. (Wet van 15/12/1980 – art. 7, alinea 1, 1°)

♦ Niet in het bezit van een geldig visum en een geldig paspoort (...)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van art. 9bis Vreemdelingenwet ;

Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - materiële en formele motiveringsverplichting;

Schending van de art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, en de zorgvuldigheidsverplichting;

Manifeste beoordelingsfout.

4.1..

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker, een manifeste beoordelingsfout begaat, door aan de verzoeker mede te delen dat hij het grondgebied dient te verlaten.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet op afdoende wijze is gebeurd.

4.2.

Er kan waargenomen dat de beslissing van uitwijzing verknocht is met de beslissing van ongegrondheid in toepassing van het art. 9bis Vreemdelingenwet.

Inderdaad, het bestreden uitwijzingsbevel dient overeenkomstig de beslissing van ongegrondheid aan de verzoeker te worden betekend.

Er kan waargenomen worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekers verblijfsaanvraag overeenkomstig het art. 9bis Vreemdelingenwet afwijst omdat hij volgens de Dienst Vreemdelingenzaken liet voldoet aan de criteria van de ondertussen door de Raad van State vernietigde instructienota van 19/07/2009.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Er kan waargenomen worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekers verblijfsaanvraag afwijst omdat hij volgens de Dienst Vreemdelingenzaken niet voldoet aan de criteria van de ondertussen door de Raad van State vernietigde instructienota van 19/07/2009.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt meer bepaald dat de verzoeker niet voldoet aan het criterium 2.8.A omdat hij geen wettig verblijf heeft gehad voor 18.03.2008 noch pogingen ondernomen heeft om een wettig verblijf te bekomen.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker eveneens niet in aanmerking komt voor het criterium van 2.8.B niettegenstaande hij een arbeidscontract voorlegt. De verzoeker zou immers niet het wettelijk minimumloon verdienen. Hij zou 1267,93 EUR verdienen terwijl dit 1387,49 EUR zou zijn.

Het feit dat de verzoeker verblijft in België sinds 2004, wel degelijk werkwillig is (er ligt een arbeidscontract voor), Frans en Nederlands spreekt, en een vrienden- en kennissenkring heeft is geen grond tot regularisatie.

4.3.

De motivering van de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet faalt met betrekking tot het criterium van 2.8.A.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker niet voldoet aan het criterium 2.8.A.

De motivering moet evenwel draagkrachtig zijn, dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is

(R.vSt. nr. 72.635, 23 maart 1998, A.P.M. 1998 (samenvatting), 64; Arbrb. Brussel 5 oktober 2002, J.T.T. 2003, afl. 867, 393).

4.3.1.)

De Dienst Vreemdelingenzaken miskent de instructienota waarvan zij meent dat zij deze nog kan toepassen binnen de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris.

Inderdaad, de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker geen wettig verblijf had voor de datum van 18.03.2008 of geen pogingen ondernam om het onwettig verblijf ongedaan te maken en dat om deze redenen geen toepassing kan gemaakt worden van het criterium 2.8.A.

4.3.2.)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt aan de andere kant dat aan het verblijf van de verzoeker in België niet getwijfeld wordt.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2004, werkwillig is, en een vrienden- en kennissenkring heeft.

4.3.3.)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat de verzoeker geen pogingen ondernam om zijn verblijf te legaliseren, minstens niet vóór de datum van 18 maart 2008.

Dit is werkelijk oneerlijk.

De verzoeker heeft immers nog voor de inwerkingtreding van de ondertussen vernietigde instructies, op datum van 09/10/2008 een verzoek tot verblijfsmachtiging ingediend.

De Dienst Vreemdelingenzaken miskent zijn appreciatiebevoegdheid aangezien duidelijk is dat de verzoeker wel degelijk echte pogingen ondernam om zijn verblijf te regulariseren.

4.3.4.)

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft daarentegen sinds het indienen van verzoekers aanvraag meer dan 2 jaar getalmd om een antwoord te geven. Ook met dit element die rekening gehouden te worden in het voordeel van de verzoeker.

4.3.5.)

De Dienst Vreemdelingenzaken dient met de periode van (illegaal) niet betwist verblijf evident wel rekening te houden aangezien de nota voorschrijft dat rekening gehouden wordt met de duurzame, lokale verankering en dit een feitenkwestie is die door de Staatssecretaris wordt beoordeeld.

De Staatssecretaris stelt in duidelijke bewoordingen dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2004, werkwillig is en een vrienden- en kennissenkring heeft.

4.3.6.)

De instructienota stelt onder criterium 2.8.A.:

"2.8. Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde."

De instructienota stelt dus in heel duidelijke bewoordingen dat het bestaan van een duurzaam lokale verankering een feitenkwestie is.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het een FEIT is dat de verzoeker verblijft in België sinds 2004, werkwillig is, en een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt.

De Dienst Vreemdelingenzaken aanvaardt derhalve het bestaan van een duurzame lokale verankering doch erkent tegelijkertijd niet het recht op een verblijfsmachtiging. Dit is manifest onterecht.

Bovendien heeft de verzoeker nog vóór de inwerkingtreding van de ondertussen vernietigde instructies, op datum van 09/10/2008 een verzoek tot verblijfsmachtiging ingediend.

De Dienst Vreemdelingenzaken miskent zijn appreciatiebevoegdheid aangezien duidelijk is dat de verzoeker wel degelijk echte pogingen ondernam om zijn verblijf te regulariseren.

4.3.6.)

Artikel 9bis VW laat de vreemdeling toe om in bijzondere omstandigheden de aanvraag tot machtiging tot verblijf voor meer dan drie maand in België in te dienen.

Het is nét de doelstelling geweest van de overheid om een grote meerderheid aan vreemdelingen die in de illegaliteit verkeren een verblijfsmachtiging toe te kennen indien zij humanitaire redenen / duurzame lokale verankering kunnen aantonen.

Het is dan ook een absolute tegenstrijd in bestreden beslissing om de verzoeker die zijn duurzame lokale verankering BEWEES, niet de verblijfsmachtiging toe te kennen omdat hij GEEN WETTIG verblijf kon aantonen.

De doelstelling van artikel 9bis Vreemdelingenwet en de vernietigde instructienota was net om de illegaliteit van vreemdelingen ongedaan te maken in geval humanitaire redenen / duurzame lokale verankering.

De verzoeker wordt het recht op LEGALITEIT ontzegd omdat hij in ILLEGALITEIT verkeerde-Er is aldus geen afdoende materiële motivering, aangezien uit het individueel geval van de verzoeker er duidelijk elementen voor handen waren om de duurzame lokale verankering te aanvaarden.

Wanneer er gronden van duurzame lokale verankering in hoofde van de verzoeker aanvaard werden en de machtiging tot verblijf enkel en alleen wordt afgewezen op grond van de illegaliteit waarin de verzoeker zich bevond is de beslissing onmogelijk afdoende naar recht gemotiveerd.

4.3,7.)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt voorts dat de verzoeker zich zou kunnen beroepen op criterium 2.8.B maar dat zijn loon lager zou zijn dan het wettelijk minimumloon.

Verzoekers werkgever was hiervan niet op de hoogte en bevestigde aan de verzoeker dat het loon zal opgetrokken worden.

Het is werkelijk tergend dat de verzoeker een machtiging niet kan bekomen omdat er een rekenkundige fout is gemaakt door de werkgever. De Dienst Vreemdelingenzaken had via de verzoeker kunnen signaleren aan de werkgever dat dit loon nog diende opgetrokken te worden.

Nu wordt de verzoeker voor een voldongen feit geplaatst. De verzoeker krijgt een weigering terwijl de werkgever bereid is om de verzoeker een volwaardig wettelijk loon aan te bieden.

Nu heeft de verzoeker vergeefs 2 jaar gewacht en moet hij alles herbeginnen. De verwerende partij maakt misbruik van zijn bevoegdheid.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt meer bepaald dat de verzoeker niet voldoet aan het criterium 2.8.A omdat hij geen wettig verblijf heeft gehad voor 18.03.2008 noch pogingen ondernomen heeft om een wettig verblijf te bekomen.

Het feit dat de verzoeker verblijft in België sinds 2001, werkwilg is, en een vrienden- en kennissenkring heeft en hiervan getuigenverklaringen voorlegt, is geen grond tot regularisatie.

4.4.

Aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken de bewuste beslissing van ongegrondheid in toepassing van art 9bis Vreemdelingenwet niet correct kan hebben gemotiveerd en deze beslissing verknocht is aan het uitwijzingsbevel dient ook liet uitwijzingsbevel te worden vernietigd indien zou komen vast te staan dat de beslissing van ongegrondheid vernietigd dient te worden.

De bestreden beslissing van uitwijzing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen."

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat de uiteenzetting in het enig middel van verzoeker volledig gericht is tegen de motivering van de beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond is verklaard, maar dat de *in casu* bestreden beslissing enkel het aan verzoeker ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten uitmaakt. Verzoekers beschouwingen hebben betrekking op een beslissing die niet het voorwerp uitmaakt van deze procedure, en het enig middel is zodoende onontvankelijk. De loutere beschouwing dat het bevel verknocht is met de beslissing in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan hieraan geen afbreuk doen.

Ten overvloede wijst de verwerende partij erop dat zij meent dat de gemachtigde van de staatssecretaris geheel terecht heeft beslist dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond diende te worden verklaard.

2.3. In de repliekmemorie volhardt verzoeker in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

2.4. Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat dit gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 september 2010 waarbij de aanvraag van verzoeker om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Verzoeker vecht deze beslissing aan in de zaak met het rolnummer 61 587. Het middel is bijgevolg niet gericht tegen de bestreden beslissing en is derhalve onontvankelijk.

Waar verzoeker poogt aan te duiden dat huidige bestreden beslissing verknocht is met de beslissing inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf, merkt de Raad enerzijds op dat het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest nr. 54 786 van 24 januari 2011 en anderzijds dat huidige bestreden bevel eigen motieven bevat, die verzoeker helemaal niet aanvecht.

Verzoeker voert geen middelen aan die gericht zijn tegen het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, het enig middel is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET